Число 6.

1919.

...гальна	сума
17194	08
26992	93
362	20
806	79
45356	00

...гальна	сума
2350	00
214	98
1175	00
14976	29
3792	21
3054	00
3777	60
4542	05
4717	00
2277	10
42	39
488	55
887	50
216	45
300	00
39	35
148	74
486	10
640	25
342	56
44468	12

...альна	сума
1971	65
9735	00
10	00
11716	65

...альна	сума
9903	90
17801	46
3401	22
620	18
1285	00
2248	01
1107	81
36367	58

...альна	сума
4283	65
1264	69
4837	52
3263	30
3207	64
1552	45
1138	43
1792	60
934	82
500	00
190	89
443	19
124	41
101	31
266	00
412	68
275	00
24	28
303	05
228	00
195	60
306	27
25645	78

...льна	сума
1888	75
13596	96
732	71
266	10
178	94
195	55
95	51
114	20
339	95
194	50
568	45
155	00
873	50
982	79
92	85
380	00
249	60
121	50
198	91
...1225	77

ДОПИСИ.

Дана, Саск.

Товаришу Редактор!

Прошу помістити у нашій дорогій часописі про нашу колонію. Перше всего мушу заявити, що коло нас фармері де-не-де починають будитись з довгого сну та думати також про організацію: засновують свої товариства та будують свої читальні, щоби більше просьвітитись і не лишати ся в просьвіті по заду своїх братів мійських робітників. Всюди куди не повернеш ся починає ся просвітний рух, одначе з браку дійсно інтеліґентних і щирих людий, він не може піти великою ходою вперед. Нам треба людий, котрі вказували би нам більше пряму дорогу та пояснювали все як нам поступати. А то бідний український фармер приїхав з старого краю сюди неграмотний, взяв собі кводер секції землі, прилип до неї тілом і душею, працює від ночі до ночі, а про книжку та ґазету йому нема часу подумати. І чого з усього того доробив ся? Думаю, що кождий самий на се найкраще відповість собі. Я знаю одно, що всі ми братя фармері лишили ся всюди позаду просвітою. Нам нині треба брати ся за організацію, а не жити одинцем, єсли хочемо поліпшити свою долю; нам треба хвататись більше доброї літератури, добрих часописий, котрі нас дійсно учили би а не затуманювали.

Братя Фармері! Я фармер, одначе читаю "Українські Робітничі Вісти" і не лише читаю самий, але і вас всіх взиваю читати сю часопись, бо я пізнав вже, за ким ся часопись стоїть, кого обороняє, до чого стремить та чого вона всім нам бажає. Єсли хто з вас читає її вже, так не жалуй брате мій, трохи труду, а йди до свого сусіда і поясни пому значінє сеї часописі для всіх нас працюючих людий, без ріжниці чи ми робітники, чи фармері. Сим зробиш брате прислугу і свому сусідови і робітничій часописі. Доволі нам вже того, чим годували нас за наші гроші до сеї пори. Будім ся зі сну дальше і починаймо більше думати про жите а не про річи, без котрих нас всеодно голова не буде боліти.

Товаришу Редактор! Посилаю Вам "моні-ордер" на $20, котрі мені зложили мої приятелі як передплату на "Укр. Робітничі Вісти" і $5 на сплату довгу Укр. Роб. Дому в Вінніпеґу.

Здоровлю всіх читачів "Укр. Роб. Вістий" і ще раз кличу: До праці, братя фармері, ліпше пізно як ніколи.

П. Шинкарук.

Balkow, Ont..

Хвальна Редакціє!

Прошу помістити в часописі слідуюче: Ми, лісові робітники зорґанізовані в О. В. Ю. ухвалили дня 18 січня резолюцію домагаючись скасованя "бонус"-ів, але в той же самий час платні від компанії не 18 але 20 центів за тайзу (швель). Коли робітники брали "бонус", то компанія платила лише 18ц. за тайзу. Крім того ми зажадали також $100 для тімстрів, $95 для тайзлодерів, $85 для місячних робітників і порядної кемпи. Після чотирох днів приїхав до нас роботодавець і почав питати де є наш "кемповий комітет". А коли почув, що ми всі комітетом, запитав де наш делеґат. Наша відповідь була, що ми всі делеґати. Побачивши, що тут не можна говорити, як колись, з кількома людьми по заулках, почав нас лякати, що він замкне кемпу. Наша відповідь була: "добре". Відтак почав наново випитувати нас, чи ми годимось робити на основі старої угоди, але почувши від нас рішучу відповідь, що ми не є скеби а зорґанізовані робітники, що ми хочемо 8-годинного дня праці і свобідної неділі, а не працювати день-в день від ночі до ночі, він закричав, щоби ми сейчас виносились з кемпи. Ми так і зробили, — зібрались разом, засьпівали робітничий гимн, замкнули кемпу і забрались в місто з тою думкою, що зєднаних нас ніхто не поконає.

С. Грекул.

Canmore, Alta.

Хв. Редакціє:—

Хочу сказати кілька слів про те, як то декотрі наші робітники розуміють своє робітниче положенє.

На 25 січня приїхав до нас т. А. Дзьола в справі Укр. Роб. Дому в Вінніпеґу. Після нашого льокального майнерського мітінґу ми, укр. робітники, осталиєь дальше на галі, щоби почути пояснене від т. Дзьоли про справи Укр. Роб. Дому. Та на жаль мушу сказати, що не всі тутешні роб. були цікаві почути про свою робітничу сьвятиню. А вже коли прийшло ся жертвувати дещо на сплату довгу, богато з них почали виходити з галі, щоби не дати кілька центів на таку гарну ціль. Побачивши се, я таки зараз подумав, що ще довго прийде ся нам ґнути нашу спину в капіталістичнім ярмі, єсли ми не хочемо зрозуміти значіня своїх робітничих інституцій. Що-ж ви тоді будете підпомагати, — чи церкви корчми та доми розпусти? Ні, товариші, я думаю, що єсли се є робітнича інституція, то де би вона не була, нашим обовязком є помагати її. Коли вінніпеґські товариші попорожнювали свої кишені до послідку, щоби укінчити сю прекрасну будову, то ми цілковито не оскорбимо себе, єсли дамо по пару долярів, щоби злекшити їм бодай трохи сей тягар, який вони поставили на свої плечі. Чи мало пропустили ми своїх гроший і то на річи, про які не варт і згадувати?

Товариші! Там в Вінніпеґу наш робітничий осередок, там наш Робітничий Дім, там наша часопись. Звідти товариші, ми маємо діставати той корм, якого нам всім нині так дуже потрібно. Але не забуваймо і про обовязок супроти того осередка, бо не поможемо ми там, то й не богато зможемо дістати звідти. Єсли я зле кажу, то поправте мене і скажіть ліпше, лише щоб воно нам всім на користь вийшло.

Кенморський Робітник.

Монтреал, Кве.

Хвальна Редакціє:—

Прошу помістит отсих пару слів у нашій дорогоцінній часописи "У. Р. В."

Паньство з перевернених мозком питало ся у дурнійших від себе про ріжницю часописий: старокраєвого "Пробоя" і "У. Р. В." Відповідь дурних до нерозумних була така: одна за польскі гроші служить Полякам, а друга за українські гроші служить ворогам українського народу. Тепер нам українським робітникам хотіло би ся знати, хто є ворогом українського народу, як не сам ваш отаман Петлюра, котрий кажете, бєть ся за свободу і "самостійність", яку вже давно продав шляхті. Вже сьвіт знає вашого "батька" отамана, як він нарядив Україною з вашими делеґатами з Канади. Тепер він (Петлюра) вже видить, що надходить конець його панованю, то він перебрав ся до Пілсудського на кватиру. Так ви всі перейдете на ту саму дорогу, що ваш отаман. Бо робітники вже пробуджують ся — і заслужена заплата спаде на вашу голову, ви прокляті.

Український робітник і читач "У. Р. В."

Вл. Бк.

West Toronto, Ont.

Хвальна Редакціє!

Просимо помістити в "Укр. Роб. Вістях" звіт з загальних зборів товариства "Вільна Україна" як слідує:

В неділю 18-го січня 1920. відбули ся в нас загальні збори товариства "Вільна Україна". Початок о год. 2-30 по пол. в гали: cor. Royce & Edwin Предсідателював т. М. Мороз, секр. М. Забуцкий. Короткою промовою т. предсідатель отворив збори.

Заряд здав звіт з своєї роботи в товаристві. Товариство почало істнувати 17-го серпня 1919 р. і до сеї пори гарно розвиває ся. Товариство числить 264 членів. За час свого істнованя товариство старало ся дати кількадесять відчитів на ріжні наукові теми. Товариство одержує учителя для вечірної школи, котра відбуває ся в товариській гали, 3 рази на тиждень.

Приходу було від 17-го серпня 1919 р. до 1-го січня 1920 р. $604.04. Розходу за той час $574.74. Остає в касі $29.30

До нового заряду ввійшли слідуючі товариші: Михайло Мороз, голова; Петро Юречків, заст. голови; Яків Крицьків, касієр; Ілько Лісовський, фін. секр.; Олекса Мороз, прот. секр.; Ф. Вершиґора, бібліотекар; К. Ружицький, Іван Тудима і Александра Віцінська, контрольори.

Новий Заряд кличе всіх українських робітників в Торонто вступати до сего товариства і осьвідомляти ся, бо лише єдина наука виведе нас з дому работи.

О. Мороз секр.

ХИТРА РОБОТА.

Клівленд, Огайо.

Наші панове петлюрівці в Клівленді така сама сволоч як і самий їхній патрон, що перебуває тепер в Варшаві. Як відомо загалови, сі панки заложили тут так званий "ратунковий комітет" і вживають всяких способів, щоби ратувати, але лише свої кишені. Пішли в часі сьвят колядувати, щоби зібрати трохи гроший і помочи бандитам, чи як вони їх величають, "спасителям" України, котрі власне постановили були за всяку ціну здавити українського робітника і мужика. Пішли сі хитруни поміж темних баранчиків (до свідоміймих робітників не заходили, бо знали яку коляду, дістали би) і почали представляти, що всі сі центи вони збирають на поміч недужим на Україні. На такі масні слова дало ся зловити ще досить несвідомих людий, одначе справозданя з сеї коляди не видно і по нинішний день, бо кажуть "колядники", що книжку з жертводавцями згубили. Чи бачите, яка хитра сволоч? Колядували, записували і нарешті як на збитки, загубила ся книжка, немов би се іґла випала з рук і не можна найти. Хитрий спосіб набиваня своїх кишенів людською кривавицею. Так то ся петлюрівська банда всюди і завсігди поступає з народними масами. Там на Україні "батько" їх герой Семен як розбіг ся "ратувати" селян, то опинив ся аж у Варшаві, а тут його діти як розбіглись збирати гроші на його "ратунок", то аж книжку "згубили" і гроші не знати де поділись.

З. К. П.

ДОПИСЬ З ТОРОЛД, ОНТ.

Дорогі Товариші! — Прошу помістити сих пару слів на сторінках "Укр. Роб. Вістий" про роботу, якою занимають ся тутешні українські робітники. В сім місточку є богато фабрик паперу, в яких працює досить поважне число українських робітників. Єсли порівнати нинішний кошт житя, то плата, яку робітник дістає, цілком не вистарчає на жите. Представте собі, як гірко дивитись на таких робітників, що замість осьвідомляти себе і других, щоби добитись більшого куска хліба, вони займають ся картоґрафством і пятикою. Се діє ся між робітниками ріжних націй. Тут приходило вже до такого, що як понапивають ся і зачнуть ся бити та різати, то аж страшно дивитись. А за що? І на що? Щоби потому валяти ся по вязницях і платити великі суми гроший. Як тільки дістануть "пейду" (а "пейда" тут що тижня), так зараз спішать до тих ("наших") панків, котрі перетримують алькоголічні напитки, щоби там випорожнити свої кишені. А коли в кишенях починає вітер свистати, тоді вони знова до роботи, а по "пейді" знова до пятики, і так без кінця. Мені неприємно згадувати про такі річи, але мушу. Може в сей спосіб вдасть ся нарозумити українських робітників. — Товариші робітники! коли ви спамятаєте ся? Перестаньте вже віддавати свої тяжко запрацьовані центи всіляким рабівникам. Не вже в нас нема нічого інтереснійшого окрім пятики і карт? Чи ви не бачите, що нині наші брати робітники цілого сьвіта проливають свою кров за волю, щасте і ліпше жите, не лише для себе, але для всіх нас, а ви як на глум алькоголем задурюєте свої голови? Покиньте пятику і всіх тих пяків, що наживають ся вашою працею, нехай вони йдуть запрацювати собі на жите в фабриці або де инде. Як ви думаєте, товариші: поліпшене робітничого житя залежить від пятики, чи від сьвідомости? Відповідайте собі самі на се питане. Тож отрясіть ся, товариші, з вашої байдужности, покиньте ту погану пятику, а візьміть ся за краще діло, за просьвіту.

О. Ф.

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА.

Монтреал, Квебек.

Дня 29 січня дісталисьмо з старого краю лист, який приніс нам сумну вістку про смерть нашого щирого товариша і партійного робітника Семена Татарина. Покійний товариш помер на тиф в ріднім селі Долині, (чортківський повіт), куди він був депортований канад. властями з кемпи воєнних плінників в Капускейсінґ, Онт. Помер в 25 році свого житя. Земля йому пером.

Павло Вербіцький.

Замітка: Покійний товариш С. Татарин, коли був депортований, оставив у мене в Монтреалі досить великий інвентар. Я прошу Андрія Татарина (брат покійного товариша), який перебуває десь в Злучених Державах, щоби зголосив ся по ті річи, що остались у мене. Мій адрес:

Paul Werbicky
20 Hogan St., Montreal, Que.

Крайна нужда в Ілинцях.

Тов. І. Навізівський дістав листа з старого краю від т. Марка Никоряка, з Ілинець, Снятинського повіту. Тов. Никоряк був депортований канадійськими властями з Капускейсінґ. Між иншим він пише:

"Подорож була дуже невигідна, головно з Голяндії аж до дому. Терпілисьмо голод, холод а ще до того ночами були без осьвітленя. Всі потяги дуже переповнені людьми. Добив ся я до дому і думав, що бодай тут застану ліпше. Але замість ліпшого, я застав лише великі руїни і біду, не до описаня. Всего треба купити, а нема за що. Тут страшна дороженеча. Великий брак одежі, обуви і средств до житя. Одним словом обставини економічні і політичні дуже а дуже погані".

ПОДЯКА.

Дорогі Товариші з Веланд! Повідомляю вас, що я отримав від тов. Янкого $51.55, защо я тов. Янковому що заняв ся збіркою, і вам всім жертводавцям складаю сердечну подяку. Здоровлю читачів "Укр. Роб Вістий".

П. Загрейчук,
West Sanitorium

Weston, Ont.

Жертвували слідуючі товариші:

По 3 дол.: Йосиф Янків; по 2 дол.: Іван Барскій, Семко Твердохліб, Федор Задвірний, Дмитро Карушак, Михайло Ґранат, Никола Салдат, Федор Ґражан; по 1 до.: Дмитро Козловський, Якуб Мориквас, Ф. Поворозник, Василь Марусяк, Стефан Бурдельський, Стефан Ткачук, В. Морозів, Іван Кривонос, Левко Шелест, Архип Бохенко, Дмитро Горват, Григорій Нижний, Дмитро Ґеблюк, Абрагам Дзембол, Никола Сілінський, Василь Дороганюк, Михайло Харина, Григорій Брездень, Дмитро Дзудзуло, Архип Кондрат, Антон, Твердохліб, Василь Федюк, Дмитро Фодчук, Іван Кирилюк, Ілія Господарюк; по 75 ц.: Іван Гополюк, Дмитро Дзьвіковський, Михайло Берґер; по 50 ц.: Якуб Данилович, Петро Хрущ, Василь Гоменюк, Тодозій Калуцький, Кость Дроздовський, Кузьма Сапожнік, Ілія Ропчин, Василь Москалюк, Іван Лоєвський, Наум Темянов, Федор Пичель; по 30 ц.: Теодор Ґеблюк; по 25 ц.: Анна Хрущ, Каспер Завадзскій, Антоній Соломон, Іван Паланичка, Сережа Яскоф, Анна Катеринська.

Waterloo, Ont.

Дорогі Товариші!

Прошу поквітувати в нашій робітничій часописи збірку гроший на поміч т. Дм. Гурі, котрий окалічів і тепер бажає вертатись до своєї рідні в старім краю. Бачучи, що товариш Гура находить ся в крайній біді, я пішов поміж укр. робітників в Ватерлю і зібрав для него $32.00. Гроші я переслав на його адресу до Салт Сейнт Мері. Жертвували слідуючі товариші:

По $2: Р. Яремко; по $1: С. Бабій, І. Щур, С. Садовський. М. Заяць, В. Батіг, И. Яковишин, Г. Байда, І. Пильнпк, Ю. Мацала, М. Ганусяк, П. Озарук, Ф. Кришталь; по $1.10: Ф. Пичель; по 50ц.: Н. Карличук, Ф. Оржинський, С. Свистун, І. Маґа, В. Вавришин, І. Шестопол, П. Кушельник, І. Белечкі. И. Вівюрський, І. Гутняк; по 40ц.: В. Максимишин; по 25.: В. Тіркот. З забави в Ватерлю добровільних жертв $8.75. Всего разом $32.00.

Всім жертводавцям складаю сердечну подяку і прошу тов. робітників не забувати про свого немічного товариша і на дальше.

З тов. привітом,
Ф. Пичель.

Welland, Ont.

Дорогі Товариші!

Прошу помістити в нашій робітничій часописи поквітоване жертв, які зібрали товариші для каліки тов Д. Гури, на подорож до старого краю. Гроші, які збирав т. Н. Салдат, вислано на руки тов. Д. Гури. Імена жертводавців слідуючі:

По $5: Н. Салдат; по $2: П. Нитепик, А. Твердохліб; по$1: Т. Кошурба, А. Реевеу, Т. Потіщук, Н. Лакуста, В. Доррш, В. Федюк, С. Маслій, Г. Бучковскій, О. Пичель, С. Ондилюк, М. Гранат, С. Кондратов, І. Кирилюк, Ф. Ґриджан, Д. Бойко, С. Мула, Д. Карета, М. Зварич; по 50ц: Н. Купк, А. Шутск, В. Lack, І. Ґиник, Ф. Пичель, Ґ. Лукаш, І. Лоєскій; по 25ц: П. Сахарук.

**

Слідуючою збіркою заняв ся т. Д. Фодчук а жертвували слідуючі:

По $1: Д. Фодчук, С. Сірота, Д. Федоряко [illegible] Н. Чабан, Ф. Кіцул, Ю. Тудан; по 50ц: Д. Федоряк, С. Стенлий, А. Кіцул, А. Асентій, А. Ґосподарук, Д. Питрина, С. Цюпайло, І. Рощук, С. Чінчурук, М. Саукор, Наумоф і Еліюф, Ю. А. Джюджоф, Н. Равлюк, Н. Лубек; по 25ц: Д. Іваноф, Ф. Поворозник, Jette Bergev, А. Беркута, М. Нобас.

Всіх жертв разом зібрано $44.00. Товаришам жертводавцям в імени т. Д. Гури складаємо сердечну подяку.

Ваші за кращу будучність,
Н. Салдат, Д. Фодчук.

ПРОСЬБА ХОРОГО РОБІТНИКА О ПОМІЧ.

ДОРОГІ РОДИМЦІ! — Мене навістило нещасте, котре змушує мене звернути ся до вас з просьбою. Я перележав 16 місяців в шпитали на біль в грудях, від тяжкої праці в Ґренд Тронк Ко. Вийшов зі шпиталю побачити моїх четверо дрібненьких діточок, однак чую ся гірше і мушу вертати назад до шпиталю.

Я походжу з села Завича, повіт Радехів, Галичина.

Не маючи жадних средств до житя і будучи не здібний заробити бодай на мізерне жите, я змушений звернути ся до Вас, товариші робітники о поміч. Моя жена також не має спромоги полишити дрібні діти, щоби деякий цент заробити.

Я переконаний, що Ви мені, а головно моїм винужденим діточкам не позволите з голоду загинути. За уділену поміч вже з гори щиро дякую. Ласкаві жертви прошу присилати на понизше подану адресу:

Yakiw Humeniuk,
1338 Magnus Ave,
Winnipeg, Man.
(35)

ПРОСЬБА О ПОМІЧ.

Я низше підписаний Семен Фалат, родом з села Серафинець, повіт Городенка, Галичина, звертаюсь отсею дорогою до нашої жертволюбивої суспільности хотяйби о наймешу матеріяльну поміч. Пять літ тому назад я дістав сильний ревматизм в наслідок чого мені в части спаралїжувало руки і ноги, отже від того часу я не був в можности заробити на жите для себе і для жени з малою дитиною. Аж дотепер я зносив своє горе тулаючись поміж укр. робітниками в Судбури і околиці, жебраючи милостині; як міг, так удержував себе, жену і малу дитину з того вижебраного цента, але тепер з сеї околиці дуже богато укр. робітників виїхало до краю і не лишаєсь нічо иншого як хіба згинути голодовою смертию. За себе я вже не дбав би, лиш як гляну на свою жену і дитину, то серце мені краєть ся з розпуки. Отже з найгорячійшою просьбою звертаюсь до вас, мої дорогі земляки і краяни хотяй би о найменшу поміч, щоби я міг якимсь чином дістатись до старого краю. Я вірю, що за вашою помочию може я при впливі европейського клімату прийду назад до здоровля і буду міг сам заробити на утримане для своєї родини.

Також прошу всі товариства і просьвітні орґанізації о поміч з своєї сторони, за що вже з горі складаю як найсердечнійшу подяку.

Ласкаві жертви прошу слати на адресу:

Semen Falat,
P. O. Box 140
Espanola, Ont.

Dr. C. J. BERMACK

ФІЗИК — ХІРУРГ — СПЕЦІЯЛІСТ

Оператор від заразливих хоріб мущин і женщин.

Резиденція: 292 СТЕЛА ЕВНЮ, —— Телефон Рез.: Ст. Дж. 1250
Офіс: 374 СЕЛКИРК ЕВНЮ, —— Телефон офісу: Ст. Дж. 3578

Через довший час практикував в кліниці в Ню Йорку, в Вінніпеґу в Дженерал Госпітал і через один рік в Венкувер.

УРЯДОВІ ГОДИНИ: — від 2 — 4 по пол.; від 7 — 8.30 вечер.

НАЙБІЛЬША УКРАЇНСЬКА КРАВЕЦЬКА РОБІТНЯ В ЕДМОНТОНІ!

Ціни матеріялів підходять з кождим днем. В Европі майже не можна дістати убрань за нияку ціну. Тому, всі хто хоче замешкати тут в Канаді так і ті хто хоче певернути до старого краю замовляйте собі убраня за низшу ціну. Тим хто вертає до старого краю, нехай памятає, що зробивши убраня тут, воно буде мати дуже велику ціну в старім краю.

Всякі замовленя на провінцію виконую на час і добросовісно, за що ручу.

Заходіть або пишіть на адресу:

Телефон 6254 **С. ГОЛОВАЧ,** властитель.

The ECONOMY TAILORS

9697 JASPER AVE., — — — EDMONTON, ALTA.

Next to Dreamland Theatre.

ПОШУКУЮ

в дуже важній справі свого брата Ґеорґія Ґудиму, з села Брідок, повіт Заставна, Буковина. Минувшого літа перебував в Принс Руперт, Б. К. Хто би знав його теперішний адрес і надіслав мені, той дістане $5 надгороди. Моя адреса:

Mike Hudyma
2077 West 20th St.
Cleveland, Ohio.
(9)

ПОШУКУЮ

рідного брата Дмитра Шмиґоватого, Василя Федорчука, Теодора Ґаврилюка і Теодора Микитюка. Хтоб знав про них, або вони самі, прошу зголоситить на адресу:

Iwan Shmigowaty
119 E. 7th St., New York, N. Y.

ПОШУКУЮ

своїх братів Павла і Пилипа Дмитришин, що перебували довший час в Супіріор, Злуч. Держави, і тов. Панька Мельника, що перебував в Вінніпеґу. Всі три походять з села Долини, пов. Чортків. Хто би знав про них або вони самі, прошу зголоситись до:

J. Deriy
25 Wurtell St. Montreal, Que.
(7)

ПОШУКУЮ

своїх кревняків Дмитра і Петра Сторожука і Івана Николюка, з села Мельниці, повіт Борщів. Маю для них інтересні вісти з старого краю. Прошу зголошувати ся на адресу:

Mmytro Jackiw
13 Charles St. Winnipeg, Man.
(8)

ПОШУКУЮ

в дуже важній справі свого шваґра, з села Чорноківців Малих, повіт Гусятин. В 1914 р. перебував в Шавеніґен Фолс, Квебек. Хто би про него знав, або він самий, прошу зголоситись на адресу:

Mike Danylyshyn
Nordegg, Alta.
(8)

ПОШУКУЮ

своїх товаришів Гаврила Василинчука і Захарія Біленького, з села Городниці, повіт Гусятин, Галичина. Вісім років назад перебували у Сидні, Нова Скоція. Хто би про них знав або вони самі, зволять зголоситись на адресу:

Dmytro Dziuba
Taylorton, Sask.
(7)

ПОШУКУЮ

Івана Хамиґи. Має перебувати в околицях Келґари в майнах. Маю для него з старого краю лист. Хто би знав його адресу або він самий, прошу написати на понизшу адресу:

Andriy Kudarewko
c|o Ukr. Labor Temple
Cor. Pritchard & McGregor Sts.,
Winnipeg, Man.

ПОШУКУЮ

Товаришів Івана і Василя Наняків, з села Слобідки Горішної, повіт Бучач. Іван перебував в Калґари, а Василь в Каліфорнії. Хто би знав де вони перебувають тепер, прошу ласкаво написати мені на понизшу адресу:

Mike Paraciy
441 Redwood Ave.,
Winnipeg, Man.

ПОШУКУЮ

в важній справі дочку Олекси Якубовського і дочку Орехівського, котрі приїхали разом з краю до Монтреалу в 1914 році і там же мають перебувати до сеї пори. Походять з села Верхрата, повіт Рава Руска. Хто би про них знав або вони самі, хай зголосить ся на понизшу адресу:

Michael Gnap
Box 442, Sudbury, Ont.
(8)

ОДИНОКИЙ ГАРМОНІСТ

Граю на концертах і вечерницях.

PETRO ORTEMOFF
572 Dudley Ave., Winnipeg, Man.